

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΑΝΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΝ.

Ἐλέχθη, ποτὲ, ὅτι τὸ « Ζιζάνιον » φα-
τριάζει.

Καὶ τοῦτο, ἐννοεῖται, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς
καθ' ἣν προέτρεπε διὰ τῶν στίχων του τὸν
λαὸν τῆς ἐπορχίας ταύτης νὰ δώσῃ ψῆφον
λευκὴν εἰς ἓνα τῶν τότε ὑποψηφίων βουλευ-
τῶν ὃν ἐθώρει ὡς τὸν μόνον ἱκανώτερον νὰ
τὸν ἀντιπροσωπεύσῃ ἐν τῇ ἐλληνικῇ κοινο-
βουλίᾳ.

Ἄλλ' ἐρωτᾷ σήμερον ὁ περὶ τῆς τιμῆς
ὀλοκλήρου τῆς Κεφαλληνίας ξιφουλκήσας
τότε στιχοιργός, ποῖα τὰ ἀποτελέσματα τοῦ
φατριασμοῦ του;

Επιτρέψατε, συμπολίται, νὰ ἔχωμεν τὴν
ιδέαν, ὅτι διὰ τοῦ μικροσκοπικοῦ τούτου
φύλλου, δὲν ἐπιδιώκονται ἀτομικὰ πολιτικῆς
συμφέροντα, ἀλλὰ μόνον, ὅτι ἀγωνιζόμεθα
κατὰ τὰς ἀσθενεῖς μας δυνάμεις, ὑποδεικνύ-
οντες ὑμῖν ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ὑστεροβουλί-
ας, τὰ ὠφελιμώτατα.

Παραβάλλομεν τὴν πολιτικὴν τοῦ ἀτυ-
χοῦς τούτου βασιλείου μὲ τὰ κύματα τρικυ-
μειώδους ὠκεανοῦ ὑπὸ τὰ ὅποια θάπτονται
οἱ γενναῖοι ναῦται καὶ σώζονται ὡς ἐκ θαύ-
ματος οἱ ἐπιτήδαιοι κολυμβηταί.

Ἐχομεν ἤδη μορφώσει τὴν πεποίθησιν,
ὅτι πᾶς ὁ ἐν Ἑλλάδι πολιτευόμενος εἶναι...
τὸ ἀπολολῶς τοῦ εὐαγγελίου πρόβατον.

Ἐξετάζοντες ὅμως καὶ τὰς ὀλιγίστας
ἐξαιρέσεις τοῦ γενικοῦ τούτου κανόνος, ἀφή-
σατε νὰ καυχώμεθα, ὅτι ὅσον ἐλάχισται καὶ
ἀν' ὧσιν αὐταί, δὲν ἀποκλείεται ἐκ τούτων
καὶ ἡ μικρά μας Κεφαλληνία.

Εἰς τί ὀφείλομεν τὴν εὐτυχίαν ταύτην
ἀφίνω νὰ τὴν ἐννοήσετε μόνοι.

Ζ. καὶ Σα.

Ὁ Σουσάνης καὶ ὁ Μοῦσης.
λὲν' κουδέντες π' ἀπορεῖς.

Μ. — Σὺρε, φέρε μου Σουσάνη,
τὸ χαρτί καὶ τὸ μελάνι
τώρα ποῦμαι σ' οἶστρο τόσο,
μιά γραφὴ νὰ καταστρώσω
καὶ νὰ πῶ στὸ Μομφερράτο,
πῶς τὸν θαύμασα πολὺ
γιὰ τὸ λόγο τὸ βαρβάρτο
πῶχει κάμει στὴ βουλῇ.

Στῆς πατρίδος μας τὸν κάπο,
μπίς θά' γράψω καὶ ντακάπο·
καὶ γειὰ χαρὰ στὸ στόμα του
τὸ πολυπροκομένο,
πῶδόξασε τὸ κόμμα του
τὸ πολυπικραμένο,
ποῦ μῆνες τώρα μένει
μὲ τὴν κοιλιὰ στριμμένη.

Καὶ στῶν λόγων του τὸ βάθος
ἂν προσέξῃς θελεῖς βρῆ,
πῶς ὁ φίλος μας ὁ Ἄθως
ποῦ δὲν ἐβγαλ' ἓνα γρῦ,
φαίνεται νενεκρωμένος
καὶ μπαροῦτι καμωμένος.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.Σ441.Φ30037

κι' ἔδειξε στὸ γαλαντόμο
ποῦ κερνᾷ τὴ σοκολάτα,
πῶς γιὰ τροφοδότῃ μόνο
τὸν ἐκάτσανε στὸ θρόνο.

Τοῦπε τὸνα, τοῦπε τ' ἄλλο,
τοῦπε ἡ μπράβο μουσκονῆ,
ποῦ κρεμᾷς στὸν κάθε μπάλο
τὴν κορδέλα τ' ὀσμάνῃ.
νὰ σὲ βλέπουν τὰ κορίτσια
νὰ σοῦ κάνουν τρυφερίτσια.
νὰ σὲ βλέπουν τόσοι κι' ἄλλοι ψευτοδούζης ἀρλεκίνοι
νὰ ζηλεύουνε κι' ἐκεῖνοι. ,,

Σ. — Ὡστε λοιπὸν, βρὲ ψεύτακα, ἐγέλαγες μ' ἐμένα
ποῦ μῶλεγες, σούλ σέριο, σὲ φύλλα περασμένα
πῶς ὁ Ῥωμάνος ἔρχεται μαζί μας νὰ πασκάτῃ,
τὰ δῶρα τοῦ πλουσίου του ἐλέους νὰ μοιράσῃ
στοὺς δούλους του τοὺς ταπεινοὺς
τοὺς ἐκ δεκάρας ὕρρανοὺς.

Τί μ' ἔκαμες κι' ἀντάρεψα τὸ πλῆθος τὸ λιμῶττον
πῶς τὸ μεσάλι θὰ στρωθῇ
τώρα ποῦ πρόκειται νὰρθῇ
ὁ χορηγὸς καὶ κύριος τῶν ἐπιγείων φώτων,
ποῦ χεῖλη, γλῶσσες, στόματα,
συνδιασμούς καὶ κόμματα
τὰ κᾶν κι' ὅλα στέκονται μπροστά του κεχηνότα
διδάσκων καὶ φθειγόμενος ἐν θεῖα μπανκονότα.

Τίποτε δὲν ἐξέστησες μ' αὐτὸ τὸ ψέφημό σου,
παρὰ πώπῃρες μερικοὺς κουμπάρους στὸ λαιμό σου
πωπατεθῆκαν τὸ πουνὸ
κι' ἀφῆκαν τὰ κατσήκια
γιὰ ν' ἀνταμώσουν τὸ νουνὸ
νὰ πάρουν τὰ φωτήκια
κι' ἀντὶ νὰ βροῦν ὡς ἡλιπίζαν τὸν Ἄθω στὸ σαράγιο
ἐβράχκανε τὸ γάτο του ἀπάνου στὸ μουράγιο
ποῦχε μιὰ γάτα ζηλευτή,
κι' ἐχασόμεραγε μ' αὐτή!

Καὶ σήμερα νὰ φανιστῇ κι' αὔριο νὰ προβάλλῃ,
πῆγ' ἡ βδομάδα τοῦ Θωμᾶ κι' ἐπέρασε κι' ἄλλη,

κι' ἀξένει τὸ ντελίριο κι' ἀξένει τὸ σεκλέτι
καὶ τὸν ἀναβαλλόμενον οὐκ εἶδαμεν εἰσέτι
καὶ πάντες ἐκπλησσομένη καὶ πάντες ἀπορούμε
γιατὶ νὰ μὴ μᾶς ἔρχεται ἀφοῦ τὸν καρτεροῦμε
καὶ τέλος πάντων φαίνεται πῶς πλέον, πατριῶτες,
σὺν Καστρινοὶ τὴν πάθαμε μὲ τοὺς ψαλτάδες τότες!

Ἄπελπιζομαι κι' ἀρχίζω θλιβερά νὰ τραγουδῶ
“Ποῦ νὰ εἶναι; Τί νὰ κάνῃ; Πῶς δὲν πέρασ' ἀπὸ δῶ;
“Ἴσως φεῦ! αὐτὰς τὰς ὥρας,
εὐθυμεῖ διασκεδάζει
μὴ γνωρίζοντας τῆς χώρας
τὸν καὶ μὲ καὶ τὸ μαράζι. ,,

“Ἀχ! ἀεπλαχνε λυπήσου, ζωὴν μας τὴν ἀθλίαν
καὶ βρὲς τὴν εὐκολίαν
νάρθῃς νὰ μᾶς ἰδῇς
παράτα τὰς συμβάσεις, τὰς διαπραγματεύσεις
κι' ἔλθε νὰ θεραπεύσῃς
πληγὰς παντοειδῆς! ,,

“Ἡ ψυχὴ τῆς ψυχῆς μας κι' ἂν εἴσαι
καὶ τοῦ τόπου ἡ μόνη χαρὰ,
τὸ ταξίδι αὐτὸ μὴν ἀρνεῖται
ποῦ μᾶς ἔταξες μίαν φορὰ!

Μ. — Τί τοῦ Ῥωμάνου κάθεται καὶ ψάλλεις τὴ φυλλάδα
καὶ δὲν πετιέσαι πουθενὰ νὰ βρῇς καμμιὰ βελάδα
νὰν τὴ φορέσῃς αὔριο νὰ γένῃς φιγουρίνι
ποῦν' ἡ γιορτὴ τοῦ βασιλεῖα καὶ τελετὴ θὰ γίνῃ,

Σ. — Γιὰ ποιὲς βελάδες, βρὲ κουτὲ μὲ στέρνεις νὰ γυρίζω;
λησμονήσες πῶς αὔριο κι' ἐγὼ πανηγυρίζω
κι' ἔχω στὸ σπῆτι μου χαρὲς
κι' ἀπρεμιντὶ καὶ μπάλο,
π' ὅλες τῆς πρώτες τῆς κυρὲς
σὲ κίνησι θὰ βάλλω.

Δὲν ἔμαθες πῶς αὔριο θ' ἀνοίξω τὰ σαλόνια μου;
δὲν ἔμαθες πῶς αὔριο θὰ σφάξω τὰ καπόνια μου;
δὲν ἔμαθες πῶς δηλοῦν μετὰ τὸ σακεῖ τὰ χάλια
καὶ θὰν τὰ κάμω θάλασσα

ΕΚΔΟΣΤΗΡΙΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

κι' έχω καλέσει σπῆτι μου τὸν κότιο νὰ χορέψῃ,
ποῦ ἴσως κι' ὁ κουμπάρος μου ὁ Τζῶν νὰ μὲ ζηλέψῃ;

Δὲν ἔμαθες πῶς ἔστειλα τρεκόσια προσκλητήρια
σ' ὅλα τὰ φῖνα πρόσωπα τὰ πρῶτα καὶ τὰ κύρια;

πῶς ἐπροσκάλετα τὴ Μι
μὲ τὸ καυκλήριο τὸ κορμί,
τὴ Σίγμα μὲ τὸ πράσινο
τὴν Ἀλφα μὲ τὸ στράτινο
τὴν κατιτανὴ μὲ τὰ σγουρά
ποῦ μ' εἶχε βροίσει μιὰ φορὰ
τὴν ὠμορρή τὴ γαλανή
ποῦ λές "λαμὰ σαβαχθάνι",
κάθε ποῦ σὲ κυττάζει
κι' ἐκείνη ποῦ φανταζει
μὲ τὰ φτερά της τὰ πολλὰ
κι' αὐτὴ π' ὅλους τοὺς γελά
κι' ὅλους τοὺς κορινάρει
κι' ἐκείνη ποῦ σονάρει
τὸ πιάνο τὸ μελωδικό
πῶχει τὸ βλέμμα τὸ γλυκό.
Καὶ τὴν μπρουνέ-α τὴν ψιλλή
ποῦ νοστιμιζει πρὶο πολὺ
καὶ τὴν ἀράτη τὴν ξανθὴ
ποῦ στ' ἀχειλάκι της ἀνθεῖ
τριαντάφυλλο δροσάτο,
κι' αὐτὴν ποῦ στοὺ Φουσατο
σὰ μέλισσα ἐκέντρωνε
τοὺς ὅτους συνεκέντρωνε.

Τὴν ἄλλη Μι τὴ ρουφιχτή,
πῶχει τοὺς πόθους της κι' αὐτὴ.

Τὴ Βῆτα τὴν εὐχάριστη,
ποῦνε στοὺς μπάλους ἀριστη.

Τὴν ἐλεγκάντ, τὴν κόμ - ἰλ - φό,
ποῦ τῶχει καύχημα κρυφὸ

πῶς μὲ τὸ γέλιο τὸ σα ρ μ ἄ ν
τὸν ἐπαλάσωσε β ρ ε μ ἄ ν.

Καὶ τέλος πάντων αὔριο στοὺ σπῆτι θὰ σαρτένης,
μ' ὅλην τὴν κ λ ὺ κ α τοῦ τσαγιοῦ καὶ ἴσως καὶ τοῦ τένις.

Δὲν ἔμαθες πῶς κάλεσα τὰ μοῦτρα τὰ ντιστίντα
γιὰ τὸ χορὸ τὸν αὐρινό;

Δὲν ἔμαθες πῶς πέταξα κι' ὅλα τὰ μοροφῆντα
γιατ' εἶν τὸ σπῆτι μου στενό,
κι' ἴσως νὰ πάθουνε κακὸ καμμιὰ παχειὰ κυρία
γυρίζοντας σὲ ντρίμωξι καὶ σὲ στενοχωρία.

Δὲν ἔμαθες πῶς ἔβαλα τὰ Φᾶρσα σ' ἀνακάτωμα
νὰ μῶθρουν ξυγκι χοιρινὸ ν' ἀλείψουμε τὸ πάτωμα;
Δὲν ἔμαθες πῶς ἔγραψα στὴ Βάλτα, στοὺ Κρεμμυδοὺ
νὰ μῶρθουν ἀπὸ κείθενε τοῦ κοτιλιὸν τὰ εἶδη;
Δὲν ἔμαθες πῶς ὄργανα θὰ μῶρθουνε μπουλοῦκι
καὶ θᾶν ὀρκέττρα φοδερὴ
κι' ἴσως νὰ πείσουμε Μαρή
κι' ἐκείνον τὸν καραμελᾶ νὰ φέρῃ τὸ μπουζοῦκι.

Δὲν ἔμαθες τοῦλάχιστον γιὰ τὸ Γερασσιμάκη
τὸ γέρω μου τὸ λατρευτό,
πῶς ἔχει πάει στὴ Θηνεῖα νὰ φέρῃ τριγοσάκι
γιὰ νὰ τρατάρουμε μ' αὐτό,
τὸν κάθε γνωμιμένο μας, τὸν κάθε φαμελίτη
κι' ὅσες κυρίες ἐθλυνε γιὰ βίζιτα στοὺ σπῆτι;

Σὲ περιμένω τὸ λοιπὸν ναρθῇς γιὰ νὰ σὲ ντύσω
καὶ κάτου στὴν ἐξώπορτα λακὲ νὰ σὲ καθίσω,
κι' ὅταν τελειώσουν οἱ χοροί,
τότε θὰ κάτσουμε Μαρή
σὰν καθαλιέροι ντιστεγκὲ νὰ παίξουμε τὸ μ ἄ ο υ ς,
ἐγὼ, ἐσύ κι' ὁ Ντάους.

ΣΥΜΠΤΩΣΙΣ.

Ἐκείνη, γαλανὴ καὶ ντελικάτη
ποτίζει στοὺ μπαλκόνι τὰ φιοράκια της
καὶ δίπλα της μιὰ μπροῦνα πρὶο γιομάτη,
κεντάει τὸ χασὲ γιὰ τὰ ρουχάκια της.

Κι' ἐκεῖνος ποῦ περνάει κορδωμένος
γιὰ γάμο μὲ τὴν πρώτη μιλημένος,
ἐξέχασε στῆς ἄλλης τὸ ρεκάμο,
καὶ λένε... πῶς ἐχάλασε τὸ γάμο!

Σφήκας

ΔΙΣΤΙΧΟ

Τρία πουλάκια εἴμαστε, τὰ τρὶ' ἀγαπημένα
καὶ μιὰ σκληρὴ μετὰθεσι ἐσχόπως τὸ ἕνα!

ΓΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΑΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΟ.

Μώλέγανε πώς είσαι φοβερή
για τὸ φαλλίδι.
μ' ἀμφέβαλλα γιατί ἔλεγα μπορεῖ,
νὰ στῶβγαλαν ἡ φίλες για παιγνίδι.
μὰ τώρα ποῦ καὶ σ' ἀκουσα καὶ σ' εἶδα,
θαυμάζω τὴ σπουδὴ σου στὴν φαλλίδα.

Ὁ Μπόερος.

ΑΜΟΙΒΗ 300 ΔΡΑΧΜΩΝ.

Ἐν τῇ κόμῃ Κεραιαίᾳς, διεπράχθη
κατὰ τὴν νύκτα τῆς 14 τρέχοντος θρα-
συστάτη κλοπῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ τῶν ἀδελφῶν
Μεταξᾶ κειμένη ἐν τῷ κεντρικωτέρῳ τοῦ
χωρίου μέρει. Οἱ κλέπται διαροῖζαντες
ὅλας τὰς θύρας ἀφῆρσαν ἅπαντα τὰ
σκεύη ἀπογυμνῶσαντες κυριολεκτικῶς
τὴν οἰκίαν.

Ἡ ἐκ τῆς κλοπῆς τυχὺς προσγενο-
μένη ζημία ἀνέρχεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν
1500 δραχμῶν.

Περὶ τῶν δραστῶν οὐδὲν ἄχρις ὥρας
ἀνεκαλύφθη, οἱ δὲ κ.κ. Μεταξᾶ δηλοῦ-
σιν ὅτι ἀμοιβοῦσιν διὰ 300 δραχμῶν
ἐκεῖνον ὅστις ἤλεγε τοῖς ὑποδείξει, ἢ κα-
ταγγεῖλῃ πρῶτος τοὺς κλέπτας.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ὁ ἐν Γαλαζίῳ τῆς Ῥουμανίας ἐμπο-
ρευόμενος κ. Γεράσιμος Κουταβάς, ἀπέ-
στειλεν εἰς τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα του
Σάμην ποσὸν ἐκ τριῶν χιλιάδων δραχμῶν
τὸ ὅποῖον διανεμήθη κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ
Πάσχα εἰς τοὺς πτωχοὺς. Τὴν γενναίαν
πράξιν τοῦ ἀγαθοῦ πατριώτου μας συγ-
χαίρομεθα εὐκρινῶς.

Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν μετὰ τῆς ἀ-
ξιοτίμου κυρίας του ὁ συμπολίτης ἡμῶν
κ. Τιμολέων Μομφερράτος ἀξιωματικὸς
τοῦ μηχανικοῦ.

Ὁ δῆμος Θανάς μένει ἀκόμη
ἀνευ δημοτικοῦ εἰσπράκτορος. Ἐπὶ τοῦ
ζητήματος τούτου διαδίδονται πλείστα

ὅσα καὶ ἐπιστῶμεν τὴν προτογὴν τοῦ κ.
Νομάρχου ἵνα μὴ διαιωρίζεται ἡ ὑπό-
θεσις.

Ἀπενεμήθη ὁ ἀργυρὸς σταυρὸς τῶν
ἱπποτῶν εἰς τὸν δήμαρχον Ἀργοστολίου
κ. Σ. Λουκάτον. Τὰ συγχαρητήριά μας

Ἀπεβίωσεν ἐν ὀρίμῳ ἡλικίᾳ ὁ
ὑποδικηγόρος Χριστόδ. Ραζῆς (Μπροῦ-
τος) ἄνθρωπος ἀγαθὸς καὶ λίαν ἀγαπη-
τὸς τῇ κοινωσίᾳ.

Μεγάλῃ θνησιμότητι παρατηρεῖται
κατ' αὐτὰς καθ' ἅπασαν τὴν νῆσον. Ἡ
ἐνφλουέντσα καὶ ἡ διηθερίτις ἀμιλλών-
ται διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν θυμάτων. Εἰς
τὸ χωρίον Μαυράτα Ἐλκοῦ ἀπεβίωσαν
ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ πέντε άτομα
ἐν διαστήματι ἐξ ἡμερῶν.

Τὸν ἐλεγκτὴν τοῦ τελωνείου μας κ.
Λυμπερόπουλον ἐπλήξεν βαρέως ἡ ἀπό-
λεια τοῦ μικροῦ του υἱοῦ Δώρου. Εὐχό-
μεθα ταχέϊαν τὴν ἐκ Θεοῦ παρανοσίαν.

Ἐπίσης ὁ συμπολίτης μας Ἀντώ-
νιο, Κοντομήχαλος ἐστερήθη προσφιλοῦ
τέκνου.

Τὸ πρὸς τὴν πλατεῖαν τοῦ Δικα-
στηρίου ἀρτεσιανὸν ἔχει ἀπολίτον ἀνά-
γκην καθαρισμοῦ. Παρακαλοῦμεν τὸν κ.
δήμαρχον νὰ τὸ λάβῃ ὑπ' ὄψιν.

Αὐριον 23 ἑορτὴν τοῦ Ἀ-
γίου Γεωργίου μεγαλοπρεπῶς
ἐορτάζει ὁ εἰς Χελμάτα νεοανα-
καινησθεὶς φερώνυμος ναὸς, ὁ
ἐσπερινὸς ἀρχίζει τὴν 7 μ. μ. εἰς
τὸ τέλος τοῦ οὐοίου θὰ καῶσι
ῥαῖα πυροτεχνήματα. Ἡ λειτουργία
ἀρχεται τὴν 9 π. μ.

— Ποῦ πᾶς Ἑ-
λένη τόσον βια-
στική;

— Ποῦ πάω;
Καὶ μὲ ῥωτᾶς
καυμένη; Δὲν
ξέρεις τάχα, ὅτι
ἤλθανε στὸ κα-
τάστημα τοῦ Βαλ-
σαμάκη, φάθες
γαρνιρισμένες,
ἀπὸ τὴν Εὐρώ-
πῃ, ποῦ δὲν ἤλ-
θαν ποτὲ στ' Ἀρ-

γοστόλι, καὶ ἂν δὲν τρέξω τώρα
εἰμπορεῖ νὰ πωληθοῦν ἡ καλλίτε-
ρες.

— Ἄν ξέρεις, ἔχει καὶ φαντε-
ζὶ μεταξωτὰ ποῦ θέλω μερικά;

— Καλὲ αὐτὸς ἔχει φέρει ὁ-
λόκληρες κάσες τέτοια ὑλικά. Τί
φαντεζὶ, τί κορδέλες, τί πτερὰ
ἀμαζόν, τί ὀμβρέλες, τί δὲν ἔχει
δηλαδὴ!

— Πᾶμε λοιπὸν μαζί ἐκεῖ...
ἔτσι κι' ἔτσι ἔχω νὰ διορθώσω καὶ
τὸ καπέλο μου γιατί εἶδα στὸ Ζι-
ζάνιον πὼς βάφουν εἰς ὅλους τοὺς
χρωματισμούς.

— Ἐμπρὸς λοιπόν!

Πρὸ πολλοῦ ἤρξατο τῶν ἐρ-
γασίων του τὸ παρά τὸ λιθόστρω-
τον καὶ ἀπέναντι τοῦ ἀστυνομικοῦ
σταθμοῦ χειροκτιοποιεῖον τοῦ κ.
Νικολάου Γ. Χωραφᾶ Ὁ κ. Χω-
ραφᾶς ἀπ' ἀρκετὸν μαθητεύσας εἰς
τὰ πρῶτα ἐν Ἀθήναις καταστήμα-
τα χειροκτιοποιίας καὶ τέλειο-
ποιηθεὶς εἰς Γαλλικὸν καὶ Γερμα-
νικὸν κατὰστημα ἐργάζεται δι'
ὅλως νέας μεθόδου προμηθευθεὶς
ἐξ Εὐρώπης πλουσίαν συλλογὴν
δερμάτων ἀρίστης ποιότητος ἐκ
τῶν συνηθειζομένων χρωμάτων.

Μὲ τιμὰς ἀνεπιδέκτους συνα-
γωνισμοῦ γίνεται καθ' ἐκάστην
λιανικὴ καὶ χονδρικὴ πώλησις.

ΕΦΘΑΣΑΝ τὰ θερινὰ ὑφάσματα,
τὰ νουβωτὲ, τὰ ἐξαίσια, εἰς τὸ ἐμ-
ποροραπτικὸν τοῦ ΑΡΣΕΝΗ. Πο-
λὺ θὰ μετάνοησῃ ὁποῖος δὲν βγῇ
ντυμένος ἀπὸ κεῖ. Τὸ ἀλάνθαστον
φαλλίδι τοῦ ΑΡΣΕΝΗ εἶναι γνω-
στότατον καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκη ρε-
κλαῖας.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ

ΤΙΠΟΤΕ Α ΕΟΝΤΟΣ Ν. Η. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.